

MISIUNEA CREȘTINĂ ÎN CONTEXT GLOBAL – PROVOCĂRI ȘI OPORTUNITĂȚI

Drd. Bebe CIAUȘU

*Școala Doctorală de Teologie și Studii Religioase,
Universitatea din București
bebeciaus@gmail.com*

ABSTRACT: Christian Mission in a Global Context Challenges and Opportunities.

Since globalization is an obvious phenomenon, is it an obstacle or an opportunity for Christians to promote the values of the Holy Scriptures and take the Gospel message to the ends of the earth? Does it help them to fulfill the Great Commission or does it hinder them? While the negative aspects of globalization are many, visible and destructive, such as global economic crises, internationalization of violence, social maladjustment or religious pluralism, the positive aspects of globalization should lead Christians to see the unprecedented opportunities they have to reach the whole world with the Gospel. The ability to travel much more easily, quickly and cheaply to any part of the world, thanks to more efficient transport, is an asset worth considering for Christians taking into consideration worldwide mission. Thanks to their privileged status as members of the European Union, Romanians are able to take the message of salvation to countries where they were restricted before accession or were allowed to enter with great difficulty after obtaining a visa. Also, the ability to communicate more easily, quickly and cheaply can be an opportunity for Christians to spread the message of salvation. The fact that the English language is known almost everywhere, even if not by everyone, can be an extremely valuable asset for Christians. Moreover, whether they are missioning within the same cultures and languages, or going to take the Gospel to different cultures and languages, whether in their own country, on their own continent, or in other countries and on other continents, Christians have a responsibility to fulfill the Great Commission until Jesus Christ returns to take His Church home. Mission is not just for a special category of ministers, but is the calling and responsibility of every Christian.

Keywords: *globalization, mission, evangelization, religious pluralism, challenges, opportunities.*

Introducere

Faptul că lumea a devenit din ce în ce „mai mică” în ultimele decenii își găsește ecoul în sloganul megacompaniei IBM: „Soluții pentru o planetă mică”. Deoarece tehnologia media, tot mai sofisticată, dar, în același timp, tot mai accesibilă omului de rând, Terra a devenit, așa cum spunea Marshall McLuhan în monumentală sa lucrare *The Gutenberg Galaxy: The Making of Typographic Man* (1962), un „sat global”¹. Oameni de toate vârstele, care nu se cunosc între ei, pot comunica, aflându-se la distanțe de mii sau zeci de mii de kilometri, prin intermediul internetului sau al telefonului mobil, fără a se deplasa de pe scaunul din birou. Prin urmare, globalizarea este un curent în care lumea întreagă este prinsă și cu care, fie că vrea, fie că nu, trebuie să se obișnuiască. Și cum creștinii, de orice nuanță denominațională ar fi, fac parte din această lume, trebuie să se obișnuiască cu acest curent. Întrebarea este dacă globalizarea este un obstacol sau o oportunitate pentru ei în a promova valorile Sfintei Scripturi și a duce mesajul Evangheliei până la marginile pământului? Îi ajută în împlinirea Marii Trimiteri sau mai mult îi încurcă? În cele ce urmează vom aborda această temă a misiunii creștine în context global și vom încerca să răspundem întrebărilor ridicate mai sus.

1. Aspecte Negative ale Globalizării

A defini globalizarea este o provocare dificilă, deoarece nu există un consens universal acceptat asupra înțelesului ei. Cineva s spus că globalizarea se poate explica cel mai bine prin moartea prințesei Diana. O prințesă engleză, care avea un iubit egiptean a avut un accident într-un tunel francez, aflându-se într-o mașină germană cu motor olandez, condusă de un belgian, beat cu whisky scoțian, urmărită fiind de paparazzi italieni pe motociclete japoneze.

În lumina acestui exemplu, ne vom mulțumi să spunem că globalizarea este un fenomen extrem de complex, care se manifestă în diferite domenii și pe diferite niveluri. Deși o majoritate covârșitoare o leagă de domeniul

1 Deși McLuhan înțelegea prin expresia „sat global” o înlesnire a călătoriilor prin intermediul facilităților oferite de electrificarea celei mai mari părți a lumii civilizate, astăzi expresia este folosită cu preponderență pentru a vorbi despre lumea cibernetică, despre World Wide Web. Vezi Marshall McLuhan, *The Gutenberg Galaxy: The Making of Typographic*, Toronto, University of Toronto Press, 1962, p. 108.

economic, ea nu este în mod exclusiv un fenomen economic, ci are puternice valențe politice, culturale și religioase. Ea poate fi un fenomen, o strategie, o ideologie sau toate la un loc². Este mai degrabă un neologism folosit pentru a descrie schimbările apărute în societatea contemporană din pricina creșterii comerțului și a investițiilor, a căderii barierelor și interdependenței dintre state, a dezvoltării mijloacelor de comunicare și de transport și a guvernării de tip monopol. În consecință, deși acest „fenomen” a fost denumit generic „globalizare”, ascunde mai multe decât lasă să se înțeleagă.

1.1. Mai multe investiții, mai multă sărăcie – crize economice globale

Nu este un secret că globalizarea economiei subminează dezvoltarea economică reală prin crearea unei imagini deformate a ei. Criza financiară dintre anii 2007-2010, care s-a resimțit în întreaga lume și care a devastat economia mondială, drept pentru care a fost numită „Marea Recesiune”, este un exemplu relevant al acestei stări de fapt. Mondializarea anumitor afaceri a însemnat pentru cei bogați o ocazie de a se îmbogăți și mai mult, și asta într-un timp relativ scurt, făcând ca prăpastia dintre ei și cei săraci să se adâncească tot mai evident. De fapt, din această perspectivă globalizarea este un paradox, așa cum spunea Zygmund Bauman, „Globalizarea este extrem de avantajoasă pentru cei puțini, dar îi exclude sau îi marginalizează pe cei mai mulți”³. Sfântul Vasile cel Mare, spunea pe la jumătatea secolului al IV-lea că, „Toate cele ce se dezvoltă încetează să se mai dezvolte atunci când ajung la măsura lor normală, în timp ce banii celor lacomi continuă să crească în timp, fără limită”⁴.

Prin crize financiare și economice, așa-numiții „global players” ruinează peste noapte economia națională în urma cărora milioane de oameni își pierd locurile de muncă, sistemele de asigurări sociale sunt desființate, iar pensiile, sănătatea și educația se transformă pe zi ce trece în simple măr-furi.

2 A.G. Hopkins (ed.), *Globalisation in World History*, London, Pimlico, 2002, p. 3.

3 Zygmunt Bauman, *Globalizarea și efectele ei sociale*, Filipeștii de Târg, Editura Antet, 2003, p. 263.

4 Sfântul Vasile cel Mare, *Omilii la Psalmi* 14, 3, P.G. 25, 276, A, cf. Georgios Mantzari-dis, *Globalizare și universalitate, himeră și adevăr*, București, Editura Bizantină, 2002, p. 13.

1.2. Mai multe tratate de pace, mai multă violență – internaționalizarea violenței

Din cauza crizelor economice mondiale, globalizarea a creat mulți perdanți și puțini câștigători, ceea ce a condus la o amplificare a instabilității politice și militare, un motiv suficient pentru o înarmare globală justificată, militarizare și suprimare a drepturilor democratice. Cei asupriți s-au simțit, în consecință, îndreptățiți să se apere sau chiar să răzbune asupririle de care au avut parte apropiatii lor, așa că au luat naștere tot mai multe organizații teroriste. Chiar dacă terorismul a existat de multă vreme, în zilele noastre, din cauza înlesnirii circulației în lume, acesta a cunoscut o dezvoltare alarmantă. Cel mai relevant exemplu pe care-l putem aminti aici este cel al organizației al-Qaeda, care nu acționează dintr-o singură locație sau dintr-o singură țară, ci are oameni răspândiți în majoritatea țărilor lumii. Așa se face că mulți oameni sunt înspăimântați de gândul că trăiesc în același „sat global” cu oameni capabili de multă violență⁵.

Mai mult, globalizarea a condus la o creștere dramatică a violenței sexuale împotriva femeilor și copiilor, traficul transfrontalier cu femei și copii fiind doar un exemplu. Ei sunt cel mai adesea victimele colaterale ale războaielor globalizate. Din acest punct de vedere, globalizarea este un proces prin care proliferarea răului devine tot mai vizibilă, tehnologizată și complexă.

1.3. Mai multe discuții, mai puțină comunicare – inadaptarea socială

Unul dintre cele mai vizibile aspecte negative ale globalizării este legat de mondializarea sistemelor media. Internetul a oferit posibilitatea tinerilor să lege relații cu prieteni virtuali, pe care nu i-au văzut și nu i-au cunoscut niciodată cu adevărat. În spatele unei vorbării fără sfârșit, aceștia ascund o lipsă a capacității reale de comunicare. Vorbesc foarte mult, dar, de fapt, comunică foarte puțin. Din această perspectivă, teoreticianul media Josua Meyrowitz, vorbește despre așa-numitele „societăți electronice” în cadrul cărora tinerii devin pur și simplu „electronici”; relaționează doar cu ajutorul internetului, lucrează de acasă cu ajutorul internetului, își primesc banii

5 Wayne Ellwood, *The No Nonsense Guide to Globalization*, London, VersoBooks, 2001, p. 11.

virtuali pentru munca prestată într-un cont virtual, își fac cumpărăturile la un magazin virtual și mai rămâne doar să se hrănească virtual⁶. Nu mai este nevoie nici să meargă la școală pentru că multe școli din lume (începând cu nivelul primar și terminând cu cel postuniversitar) oferă posibilitatea de a studia online. Folosind în mod exagerat toate aceste tehnici moderne menite să ușureze viața omului, acesta ajunge un exemplar electronic, incapabil să comunice și să se adapteze social.

1.4. Mai multe religii, mai puțină spiritualitate – pluralism religios

Tot mai mulți occidentali aderă la religiile orientale, precum budismul sau hinduismul, nu neapărat din nevoia de a fi împliniți spiritual, ci pentru că este o modă. Multe vedete din industria de divertisment, sport sau alte domenii, devin adepte ale unor astfel de religii, lăsându-le impresia fanilor că au avut parte de o „trezire spirituală” sau chiar de o „renaștere”. Este bine-cunoscut faptul că numărul adeptilor occidentali ai Cabalei a crescut foarte mult după ce Madona și fostul ei soț, Guy Ritchie, dar și celebrul solist al trupei Rolling Stones, Mick Jagger, au devenit adepty ai acestei filozofii religioase. De asemenea, numărul budiștilor occidentali a crescut extrem de mult după ce actorii americani Harison Ford, Richard Gere, Keanu Rives, Steven Seagal și Angelina Jolie, cântăreți precum Sting și Tina Turner, sportivi ca Roberto Baggio și Tiger Woods au declarat că au devenit budiști. Scientology a luat avânt în ultimele două decenii după ce starurile internaționale Tom Cruise, John Travolta, Will Smith și Jim Carey au devenit adepty ai scientologiei. Indiferent că sunt practicanți fervenți ai religiilor pe care le-au adoptat sau nu, toți aceștia au devenit simboluri ale spiritualității globalizate. Este regretabil că occidentalii aderă cu mare ușurință la religiile orientale doar pentru a avea ce povesti după o ședință de yoga sau de meditație transcendențială.

2. Aspecte pozitive ale Globalizării

Deși aspectele negative ale globalizării sunt cele mai vizibile, aceasta are și aspectele ei pozitive de care nu trebuie să ne îndoim. Creștinii nu trebuie să

6 Josua Meyrowitz, „The Three World of Strangers”, în *Annals of Americans Geographers*, vol. 80, 1989, pp. 129-132.

facă greșeala de „a arunca copilul odată cu apa din albie”, adică de a respinge orice este legat de globalizare, deoarece pe lângă provocările pe care ni le pune înainte, globalizarea ne oferă și oportunități nemaîntâlnite de a face misiune creștină. Mai degrabă trebuie să identificăm aspectele ei negative pentru a ne delimita de ele și, în aceeași măsură, trebuie să identificăm aspectele ei pozitive pentru a le folosi la lărgirea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

Dacă Isus Hristos a venit în lume s-o mântuiască și ne-a responsabilizat pe noi, creștinii, să ducem mesajul mântuirii „până la marginile pământului” trebuie să facem lucrul acesta cu înțelepciune, în așa fel încât „să ne păstrăm neîntinați de lume” (cf. Iacov 1:27), promovând în același timp valorile Sfintelor Scripturi. Într-o declarație a Cultelor din România, avansată demnitarilor care s-au ocupat de integrarea țării noastre în Uniunea Europeană, semnată de toți liderii cultelor recunoscute oficial, se precizează că: „Procesul de unificare, care vizează în mare măsură unificarea economică, poate fi deplin în condițiile în care se realizează o îmbogățire spirituală europeană. Păstrându-și identitatea spirituală proprie, modelată în decursul istoriei alături de celelalte țări europene, contribuția României va spori valoarea tezaurului spiritual și cultural european”⁷.

Prin această declarație, liderii cultelor din România au dorit să afirme clar că țara noastră are multe de primit din partea Occidentului din punct de vedere politic, economic și militar în cadrul procesului de globalizare sau integrare europeană, dar, în același timp, trebuie să aibă tăria de a-și afirma valorile culturale și spirituale. Dacă Occidentul, altădată promotor al creștinismului reformat, a pierdut valorile în care a crezut, noi suntem datori să-i aducem aminte că niciun stat poate funcționa normal în lipsa normelor etice și morale promovate de Sfânta Scriptură.

Așadar, vremurile s-au schimbat. Lumea nu mai este ce a fost. Dar Dumnezeu nostru, „[...] este Același ieri, azi și în veci” (cf. Evrei 13:8). Asta înseamnă că, deși este necesar ca metodele să se schimbe, mesajul trebuie să rămână același. Provocările noi cer metode noi, dar niciodată cu prețul sacrificării mesajului. Avem la dispoziție toate mijloacele necesare pentru a face auzit glasul lui Hristos în lume, prin care cheamă oamenii la mântuire. Trebuie doar să știm să profităm în mod înțelept de aceste facilități. Mân-

7 Dinu M. Zodian, *Securitatea Națională și Religia*, document pdf disponibil https://csss.unap.ro/ro/pdf_studii/securitatea_nationala_si_religia.pdf, (accesat 05.10.2023).

tutorul Însuși a spus: „Fiți dar înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii!” (Matei 10:16).

Deși am putea fi îngrijorați din cauza faptului că unele lucruri par scăpate de sub control în acest ocean al globalizării, suntem urmașii lui Cristos, care poate liniști orice furtună. Noi nu suntem lăsați singuri să luptăm împotriva valurilor de criză economică, politică, militară, morală sau spirituală, ci Îl avem de partea noastră pe Cel ce a spus: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28:19-29).

În ceea ce privește aspectele pozitive ale globalizării, menționăm:

2.1. Posibilitatea de a călători mult mai ușor, rapid și ieftin în toată lumea

Datorită eficientizării transporturilor, creștinii pot ajunge mult mai ușor, rapid și ieftin în locuri îndepărtate ale lumii decât oricând înainte. Din acest punct de vedere, globalizarea este un atu în vederea împlinirii Marii Trimiteri. Dacă ținem cont că până în urmă cu câțiva ani creștinilor români (și nu numai lor) le era restricționată intrarea în foarte multe țări ale lumii pentru a duce mesajul mântuirii, ceea ce se întâmplă acum, în context global, este o adevărată binecuvântare. Eliminarea vizelor pentru majoritatea țărilor din Europa și chiar din lume, facilitează călătoria misionarilor. Într-o oarecare măsură, vremea noastră se aseamănă cu cea în care Hristos Și-a trimis ucenicii să ducă Evanghelia până la marginile pământului. Instaurarea Pax Romana în întregul imperiu a făcut posibilă călătoria creștinilor între granițele uriașului imperiu și, implicit, expansiunea creștinismului. De altfel, dintr-un anumit punct de vedere, Imperiul Roman a fost primul model de globalizare a lumii⁸. Înainte de nașterea lui Hristos, lumea era împărțită în țări și religii separate și ostile una alteia. Acestea erau niște bariere de netrecut pentru lucrarea misionară, dar au fost înlăturate în preajma venirii lui Hristos. Atunci o mare parte a lumii civilizate forma un singur imperiu, iar urmașii lui Hristos văzând ușile națiunilor larg deschise și posibilitatea de a călători oriunde fără opreliști, au profitat din plin. Deși nu aveau la dispoziție mijloacele moderne de transport pe care le avem noi, ei au împânzit întreaga lume și au dus Vestea Bună pretutindeni. Creștinii secolului al XXI-lea trebuie să urmeze modelul înaintașilor lor.

8 Nikolai Berdiaev, *Sensul istoriei*, Iași, Editura Polirom, 1996, p. 121.

2.2. Posibilitatea de a comunica mai ușor, rapid și ieftin în toată lumea

Sociologul german Ulrich Beck spunea că „Într-un anume fel, globalizarea se referă la faptul că nimic din ceea ce se întâmplă pe această planetă nu mai poate fi numit «eveniment local». Toate invențiile, victoriile și catastrofele devin cunoscute în întreaga lume într-un timp record, ceea ce înseamnă că ne afectează pe toți într-o măsură mai mare sau mai mică”⁹. Niciodată înainte lumea nu a avut posibilitatea să comunice atât de ușor și rapid ca astăzi. Dacă ne întoarcem din nou la vremea creștinismului primar, urmașii lui Hristos au profitat din plin de faptul că limba greacă era *lingua franca*, limba vorbită peste tot între granițele imperiului¹⁰. Nu au stat prea mult pe gânduri și au comunicat credința creștină în această limbă. Mai mult, Noul Testament a fost scris în limba greacă și nu în ebraică sau aramaică, ceea ce înseamnă că urmașii lui Hristos au făcut tot posibilul să ajungă la semenii lor într-un fel pe care-l puteau înțelege și accepta.

Astăzi mulți creștini se grăbesc să catalogheze globalizarea ca fiind „Noul Turn Babel”, iar limba engleză ca fiind limba „Noii Ordini Mondiale” în loc să vadă oportunitatea de a ajunge la cei neevangelizați folosind limbajul lor. Astăzi limba engleză este cea mai vorbită limbă pe glob (aprox 1.45 miliarde de vorbitori), și atunci ne întrebăm de ce creștinii trebuie să-și bage capul în nisip ca struțul, refuzând să vadă pericolele în loc să vadă oportunitățile? Să fie oare din cauză că nu-și înțeleg responsabilitatea sau că o înțeleg dar fug de ea? De ce nu urmează exemplul primilor creștini folosind toate uneltele care le sunt puse la dispoziție?

2.3. Posibilitatea de a misiona în toată lumea

Într-o lume secularizată¹¹, în care predomină pluralismul religios, creștinii au marea datorie de a duce mesajul Veștii Bune¹² că Isus este Calea, Ade-

9 Ulrich Beck, *What is Globalization?*, Cambridge, Polity Press, 2000, p. 11.

10 Cf. James Montgomery Boyce, *Fundamente ale Credinței Creștine*, Oradea, Editura I.B. „Emanuel”, 2000, p. 524.

11 Ioan-Gheorghe Rotaru, “Aspecte ale secularizării și ale omului secularizat”, *Studia Universitatis Babeș-Bolyai, Theologia Orthodoxa*, (2006), L-LI, nr.1, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, pp. 251-266.

12 Ioan-Gheorghe Rotaru, “The Reason for having a Devotional Life in a Secularized World”, în *Pastorație și Misiune în Diaspora*. Lucrările Simpozionului Internațional de Știință, Teologie și Artă (*International Symposium on Science, Theology and Arts - ISSTA 2021*), Himcinschi, Mihai; Onișor, Remus (eds.), ediția a XX-a, vol. I, Alba Iulia, Editura Reîntregirea, 2021, pp.135-152.

vărul și Viața (Ioan 14:6) și că El a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut (cf. Luca 19:10). Biserica este un actor ce trebuie să-și joace rolul într-o piesă universală scrisă și pusă în scenă de Marele Autor. Dacă ea nu-și ia rolul în serios, nimeni altcineva nu va putea să joace rolul în locul ei.

În această piesă, creștinii neoprotestanți din România joacă un rol foarte important. Având aproximativ 600.000 de membri, bisericile neoprotestante din România au un potențial uriaș de a face misiune internă și internațională. În genere, când vorbim despre misiune ne referim la trei domenii sau niveluri diferite: M1 – misiune în cadrul propriei culturi și limbi, M2 – misiune în cadrul unor culturi și limbi nu foarte diferite (aici pot intra și vorbitorii aceleiași limbi care trăiesc în alte culturi) și M3 – misiune în cadrul unei culturi și limbi total diferite. Aceste trei niveluri ale misiunii creștine sunt desprinse din porunca Domnului Isus pe care o găsim în Faptele Apostolilor 1:8: „Ci voi veți primi o putere când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria, și până la marginile pământului”. Este necesar să explorăm fiecare nivel în parte pentru a vedea felul în care creștinii evanghelici din România își pot îndeplini responsabilitatea misionară.

2.3.1. M1 – misiunea în cadrul aceleiași culturi și limbi

Dacă spuneam anterior că bisericile evanghelice din România numără aproximativ 600.000 de membri, asta înseamnă că mai rămân aproximativ 18 de milioane de conaționali de-ai noștri pe care trebuie să-i evanghelizăm. Chiar dacă majoritatea au intrat deja de multe sau de foarte multe ori în contact cu Evanghelia, fără a lua însă o decizie pentru Cristos, responsabilitatea noastră este să le vorbim mereu despre dragostea lui Dumnezeu.

2.3.2. M2 – misiunea în cadrul unor culturi și limbi nu foarte diferite sau chiar printre vorbitorii aceleiași limbi, dar care trăiesc în alte culturi

Statisticile spun că astăzi există aproximativ 26 de milioane de vorbitori de limbă română (inclusiv cetățeni ai Republicii Moldova), dintre care 38% trăiesc în afara granițelor României, adică aproximativ 9.7 milioane de oameni. Misionarii români care au mers să ducă Evanghelia unor astfel de oameni spun că acesta este terenul cel mai împietrit pentru semănarea Cuvântului. Cei mai mulți sunt plecați pentru a munci, ceea ce fac în fiecare zi din săptămână, și în agenda multora nu încapă nicio zi liberă pentru a

merge la biserică. Dacă totuși au o zi liberă, preferă să se odihnească sau să își caute altă slujbă. Cu toate acestea, responsabilitatea noastră este să ajungem și la ei cu Vestea Bună. Este greu, dar nu imposibil!

2.3.3. M3 – misiunea în cadrul unor culturi și limbi total diferite

Datorită alianțelor politice ale României cu țările arabe sau comuniste, românii au acces în aceste țări unde misionarii din Vest intră mult mai greu. Studenți sau absolvenți ai școlilor biblice din România, atât din București, cât și din Oradea (fie de la Universitatea Emanuel, fie de la Colegiul Biblic Est-European) fac în fiecare an misiune în astfel de țări. Mai mult, în ultimii ani, țări ca Iran, Irak, India, Kenia, Tibet, China sau India au primit mulți misionari temporari sau permanenți din România.

Putem spune astfel, că bisericile evanghelice din România nu sunt novice în ceea ce privește misiunea în context global, însă constatăm că pe măsură ce cresc oportunitățile de a face misiune, devenim tot mai nepăsători. Oare de ce? Să fie din cauză că ne-am lăsat seduși prea mult de ofertele lumii și am uitat de cele cerești? Sau să fie din cauză că am uitat că nu mai este mult și „Cel ce vine, va veni și nu va zăbovi”? (cf. Evrei 10:37). Biserica lui Hristos trebuie să redescopere frumusețea misiunii și faptul că nu există pentru propriul interes al membrilor ei, trebuie să redescopere că există pentru a mărturisi despre harul lui Dumnezeu manifestat în jertfa lui Hristos, că este „o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestească puterile minunate ale Celui ce a chemat-o din întuneric la lumina Sa minunată” (cf. 1 Petru 2:9).

Gene Getz, leagă misiunea de însăși sănătatea spirituală a Bisericii:

Credincioșii au nevoie (...) de trei experiențe vitale pentru a crește în maturitate creștină. Au nevoie de o învățătură biblică bună, care le conferă stabilitate teologică și duhovnicească; au nevoie de relații profunde și împlinitoare atât unii cu alții, cât și cu Isus Cristos; și au nevoie să vadă oameni venind la Isus Cristos ca rezultat al mărturiei lor comunitare și individuale pentru lumea necreștină¹³.

Una dintre cele mai mari și frecvente greșeli făcute de creștini este aruncarea responsabilității misiunii doar pe umerii celor special desemnați

13 Gene Getz, *Sharpening the Focus of the Church*, Chicago, Moody Press, 1974, p. 80.

pentru aceasta, respectiv, misionarii și evangheliștii. Biblia vorbește despre faptul că unii au o vocație specială pentru misiune și evanghelizare și sunt chemați și puși deoparte de Dumnezeu pentru astfel de lucrări, dar lucrarea de mărturisire a Veștii Bune este datoria fiecărui creștin. Biserica Primară a cunoscut o expansiune uimitoare fiindcă toți credincioșii s-au implicat în această lucrare. Până și detractorii Bisericii au recunoscut urmările implicării tuturor creștinilor în lucrarea de misiune. Istoricul Edward Gibbon, care nu simpatiza deloc cu creștinismul, a recunoscut că Evanghelia ajunsese pe țărmurile Indiei până în anul 46 d. Cr. și chiar până la granițele Chinei până în anul 61 d. Cr.¹⁴. Tertulian, apologetul creștin care a trăit în jurul anului 200 d. Cr., le spunea contemporanilor săi: „Nu suntem decât de ieri și am umplut fiecare loc printre voi – orașe, insule, fortărețe, târguri, chiar și taberele, triburile, armata, palatul, senatul, forumul – nu v-am mai lăsat nimic, decât templele dumnezeilor voștri”¹⁵. Cum s-a putut întâmpla așa ceva? Gibbon spunea că în Biserica Primară „datoria cea mai sfântă a unui nou convertit devenea răspândirea printre prietenii și rudele sale a binecuvântării inestimabile pe care o primise”¹⁶.

Binecunoscutul istoric al Bisericii, Adolf von Harnack, spunea că

Cei mai de succes misionari ai religiei creștine nu au fost învățătorii obișnuiți, ci înșiși creștinii, în virtutea loialității și a curajului lor (...) Caracteristica fundamentală a acestei religii era ca fiecare creștin, care își mărturisise credința cu toată seriozitatea [prin botez], trebuia să se dovedească apt și pentru a o propovădui (...) Nu putem ezita să credem că Marea Trimitere a creștinismului a fost, în realitate, realizată prin intermediul misionarilor neoficiali¹⁷.

Misiunea nu este doar pentru o categorie specială de creștini, ci este chemarea și responsabilitatea tuturor. Orice creștin autentic (născut din nou) trebuie să conștientizeze că Marea Trimitere îl privește personal. De asemenea, trebuie să înțeleagă că nu există chemare mai mare pentru creștini decât să fie „lucrători împreună cu Dumnezeu” (cf. 1 Cor 3:9). Dum-

14 Edward Gibbon, *The Decline and the Fall of Roman Empire*, vol. 1, New York, Random House, p. 388.

15 Tertulian, *Apology*, cap. 37, ed. Alexander Roberts și James Donaldson, Grand Rapids, Mich., Eerdmans Publishing House, 1963, p. 45.

16 Gibbon, *The Decline and the Fall of Roman Empire*, p. 388.

17 Adolf von Harnack, *The Mission and Expansion of Christianity in the first Three Centuries*, New York, Harper, 1961, p. 366.

nezeu ne face harul să lucrăm în parteneriat cu El, chiar și în aceste vremuri tulburi, la lărgirea Împărăției Sale pe pământ și implicit la împlinirea planului Său veșnic. Să ne amintim că „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!” În consecință, „Rugați, dar, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său” (Luca 10:2).

Concluzie

Globalizarea nu este o provocare nouă pentru creștinism, dar este fenomenul cel mai complex pe care a trebuit să-l confrunte vreodată. Pregătită de peste 2000 de ani și adusă pe scena istoriei cu ajutorul uriașei evoluții tehnologice și informaționale, concretizată, printre altele, în existența lumii digitale, anularea libertăților tradiționale¹⁸ și eliminarea barierelor transfrontaliere, globalizarea aduce în fața noastră atât provocări nemaîntâlnite, cât și oportunități nemaîntâlnite. Creștinii trebuie să ceară înțelepciunea de care au nevoie pentru a ști cum să facă față provocărilor globalizării și cum să profite la maxim de oportunitățile oferite. Ea trebuie să transforme înțelegerea noastră cu privire la cine este „aproapele nostru”, pentru că nu mai avem de-a face cu proximitatea spațială în definirea „aproapelui”. Aproapele nostru este orice locuitor al acestui „sat global” și, dacă avem posibilitatea de a ajunge la el, trebuie să ne asumăm și responsabilitatea de a-i vesti Evanghelia.

Bibliografie:

- BAUMAN, Zygmunt, *Globalizarea și efectele ei sociale*, Filipeștii de Targ, Antet, 2003.
- BECK, Ulrich, *What is Globalization?*, Cambridge, Polity Press, 2000.
- BERDIAEV, Nikolai, *Sensul istoriei*, Iași, Editura Polirom, 1996.
- BOYCE, James Montgomery. *Fundamente ale Credinței Creștine*, Oradea, I.B. „Emanuel”, 2000.
- ELLWOOD, Wayne, *The No Nonsense Guide to Globalozation*, London, VersoBooks, 2001.
- GETZ, Gene, *Sharpening the Focus of the Church*, Chicago, Moody Press, 1974.

18 Ioan-Gheorghe Rotaru, *Om-Demnitare-Libertate*, Cluj-Napoca, Editura Risoprint, 2019, pp.214-215.

- GIBBON, Edward, *The Decline and the Fall of Roman Empire*, vol. 1, New York, Random House.
- HARNACK, Adolf Von, *The Mission and Expansion of Christianity in the first Three Centuries*, New York, Harper, 1961.
- HOPKINS, A.G, *Globalisation in World History*, London, Pimlico, 2002.
- MCLUHAN, Marshall, *The Gutenberg Galaxy: The Making of Typographic*, Toronto, University of Toronto Press, 1962.
- MEYROWITZ, Josua, „The Three World of Strangers”, în *Annals of Americans Geographers*, vol. 80, 1989.
- MITCHELL, Russell D., *Oportunități strategice pentru evanghelizare*, 1998.
- ROTARU, Ioan-Gheorghe, “Aspecte ale secularizării și ale omului secularizat”, *Studia Universitatis Babeș-Bolyai, Theologia Orthodoxa*, (2006), L-LI, nr.1, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, pp. 251-266.
- ROTARU, Ioan-Gheorghe, “The Reason for having a Devotional Life in a Secularized World”, în *Pastorație și Misiune în Diaspora. Lucrările Simpozionului Internațional de Știință, Teologie și Artă (International Symposium on Science, Theology and Arts - ISSSTA 2021)*, Himcinschi, Mihai; Onișor, Remus (eds.), ediția a XX-a, vol. I, Alba Iulia, Editura Reîntregirea, 2021, pp.135-152.
- ROTARU, Ioan-Gheorghe, *Om-Demnitare-Libertate*, Cluj-Napoca, Editura Risoprint, 2019.
- TERTULIAN, *Apology*, cap. 37, Alexander Roberts și James Donaldson (eds.), Grand Rapids, Eerdmans, 1963.
- SFÂNTUL VASILE cel MARE, *Omilii la Psalmi 14, 3*, P.G. 25, 276, A, cf. Georgios Mantzaridis, *Globalizare și universalitate, himeră și adevăr*, București, Editura Bizantină, 2002.

Webografie:

- ZODIAN, Dinu M., *Securitatea Națională și Religia*, document pdf disponibil https://cssas.unap.ro/ro/pdf_studii/securitatea_nationala_si_religia.pdf, (accesat 05.10.2023).